

[Karen Højte Jensen]

jo netop den gruppe, der er størst inden for de skoletrætte elever.

Hvilket tilbud er der så til disse skoletrætte elever? I adskillige kommuner er der udvist meget initiativ for at klare disse problemer. I ungdomsskoleregie skyder alternative undervisningstilbud op som paddehatte, og folketinget har ingen indflydelse på indhold og form af disse alternative tilbud. Men jeg vil godt understrege, at den deling, der her finder sted, er en deling, som efter min opfattelse er en frasortering af svage elever på en måde, vi aldrig tidligere har set i folkeskolen. Var det virkelig det, forligspartierne bag folkeskoleloven ville med den udelte undervisning?

Der er andre forstyrrende elementer i folkeskolen. Det forhold, at der med den nye skolelov også er kommet utallige ikke-undervisningsrelevante aktiviteter ind i skolen, har også betydning for elevernes holdning til skolearbejdet. I flæng kan jeg nævne skolelæge, fluorskylning, diverse sportsstævner, teater, ekskursioner med folkeskole, ungdomsskole osv. Alle disse aktiviteter kan der hver for sig siges noget positivt om, men det er åbenbart, at eleverne ikke samtidig kan undervises, og det går ud over de elementære fag. I praksis betyder det, at en eller flere elever ikke er til undervisning på grund af disse aktiviteter. Mange dygtige og kompetente lærere føler det særdeles utilfredsstillende, fordi deres arbejdsdag nu er fagligt forringet, men mange har resigneret. Lidt firkantet kan det siges, at holdningen hos eleverne går i retning af, at undervisning er noget sekundært, der foregår, hvis der ikke er andet på programmet.

Vi må genskabe respekten for skolens kundskabsmeddelende funktion, bl. a. ved at luge ud i en del af disse aktiviteter, ligesom vi fra konservativ side finder, at karakterer og prøver også er med til at motivere eleverne og bibeholde folkeskolen på et højt fagligt niveau.

Vi ved, at mange af vores elever har problemer med at tilpasse sig samfundet, når de forlader folkeskolen. De har vanskeligt ved at indordne sig under den holdning, man har i samfundet. Bl. a. undlader vi at lære vore elever i folkeskolen ansvar og konsekvens, og det må vi satse mere på. Lad mig nævne to eksempler, hvor jeg synes, at det, vi gør, er for dårligt.

Eleverne kan vælge sig ind på valgfag før sommerferien, men efter sommerferien har de såmænd glemte, hvilke valgfag de ville have. Måske starter de alligevel på det fag, men hvis de en måned eller halvanden efter finder ud af, at det ikke er særlig spændende, så kan de skifte, og det kan praktiseres flere gange i løbet af året.

Et andet sted, hvor vi savner ansvar og konsekvens, er, når det drejer sig om tilmelding til prøver. Eleverne kan indstille sig til prøver, nogle måneder før disse finder sted, men den dag, der afholdes prøve, kan de faktisk gå op og banke på døren til eksamenslokalet og sige, at det har de alligevel ikke lyst til.

Det er vigtigt, at den danske folkeskole kommer i overensstemmelse med synspunkterne i det øvrige samfund. Det er nok at tage munden for fuld at tale om, at vi i Danmark har en dyb undervisningskrise, men situationen kan meget let udvikle sig i den retning, hvis man blot lader stå til. Der må i højere grad skabes overensstemmelse imellem, hvad folkettinget gør, og hvad befolkningen ønsker med hensyn til folkeskolen.

Poulsgaard (FP):

Vi kunne komme i den situation, sagde undervisningsministeren, at vi kunne få en frustreret skole. Ja, gid det var så vel, for vi har jo en frustreret skole. Se dog på dagsordenen her i dag! Hvad står der på dagsordenen her i dag: 3 skolelovsforslag efter denne debat om disciplin og arbejdsklima i folkeskolen. Så er det jo lidt fantastisk at høre den socialdemokratiske ordfører, hr. J. K. Hansen, stå heroppe og sige: ja men der må dog være grænser for, hvad folketingets talerstol kan bruges til, det må der søreme være grænser for. Altså, vi ved jo godt, at der skal indoktrineres i sådanne debatter, og nu kan vi også se, at SID siger til Politiken i går, at nu skal der i hvert fald være stop for en borgerlig indoktrinering i folkeskolen. Nu vil hr. J. K. Hansen også til at stoppe debatten i folkettinget, vi får ikke lov til at sige noget. Ja men det er da muligt, at det, hr. Halvgaard siger, ikke passer i hr. J. K. Hansens hartkorn, det er da højst sandsynligt, at det ikke gør det. Men jeg er lige så sikker på, at det passer i en stor, stor del af den danske befolknings – de, der har skolesøgende børn